

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 19 lipca 2004 r., oddalającej skargę skarżącej z dnia 26 lutego 2004 r., w której sprzeciwiła się decyzji odmawiającej jej awansu z grupy zaszerogowania A5 do grupy zaszerogowania A4, w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003;
- o ile będzie to konieczne, stwierdzenie także nieważności pierwotnej decyzji organu powołującego z listopada 2003 r. odmawiającej skarżącej awansowania z grupy zaszerogowania A5 do grupy zaszerogowania A4, w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Podniesione zarzuty i główne argumenty są identyczne jak te w sprawie T-432/04.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2004 r. przez Danish Management A/S przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-463/04)

(2005/C 6/90)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 2 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Danish Management A/S z siedzibą w Viby J (Dania), reprezentowanej przez C. Kennedy-Loest i C. Thomas, solicitors, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Danish Management A/S wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 listopada 2004 r. i z dnia 30 listopada 2004 r. odrzucających ofertę przedłożoną przez skarżącą w postępowaniu przetargowym na zawarcie umowy o usługi z zakresu systemu monitorującego realizację projektów i programów zewnętrznej współpracy finansowanych przez Wspólnotę Europejską – część 2: Kraje Afryki, Karaibów i Pacyfiku (ACP), Południowa Afryka i Kuba – EuropeAid 119453/C/SV/Multi;

- obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca przedłożyła ofertę zawarcia umowy o usługi z zakresu systemu monitorującego realizację projektów i programów zewnętrznej współpracy finansowanych przez Wspólnotę Europejską – część 2: obejmująca kraje Afryki, Karaibów i Pacyfiku (ACP), Południową Afrykę i Kubę, która została ogłoszona w dniu 26 maja 2004 r. (!)

Komisja odrzuciła ofertę decyzją z dnia 18 listopada 2004 r. uzasadniając to tym, iż istniała rozbieżność między finansową ofertą skarżącej a jej ofertą techniczną w odniesieniu do wymaganej liczby osób/dni. Komisja podtrzymała swoją decyzję pismem z dnia 30 listopada 2004 r.

Skarżąca podnosi, iż decyzja Komisji jest oparta na błędzie faktycznym, gdyż – zdaniem skarżącej – nie było takiej rozbieżności pomiędzy dwiema częściami oferty spółki.

Ponadto skarżąca twierdzi, że Komisja powinna była dążyć do wyjaśnienia rzekomej rozbieżności i że – nie uczyniwszy tego przed odrzuceniem oferty skarżącej – Komisja podjęła nieproporcjonalne działanie oraz nie dochowała należytej staranności, tym samym naruszając swój obowiązek starannego działania.

(!) Dz.U. S 102-081573

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2004 r. przez Impala przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-464/04)

(2005/C 6/91)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 3 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Impala, Bruksela (Belgia), reprezentowanego przez S. Crosby'ego i J. Goldinga, solicitors, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności w całości decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2004 r. w sprawie nr COMP/M.3333-Sony/BMG;

- ewentualnie, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części dotyczącej jednego albo wszystkich następujących punktów:
 - kolektywnej dominacji na rynku licencji na muzykę w internecie,
 - indywidualnej dominacji na rynkach dystrybucji muzyki przez internet,
 - koordynacji muzycznej działalności wydawniczej każdej ze stron;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący jest międzynarodowym stowarzyszeniem mającym na celu promowanie ogólnych interesów jego członków, będących niezależnymi przedsiębiorstwami muzycznymi. Stowarzyszenie wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zatwierdzającej połączenie się dwóch globalnych przedsiębiorstw nagrań muzycznych Bertelsmann AG i Sony Corporation of America.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi, że zatwierdzając połączenie Komisja naruszyła art. 253 WE, art. 81 ust. 1 WE, rozporządzenie 4064/89 ⁽¹⁾ jak również przepisy wykonawcze i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie:

- stwierdzając, że przed połączeniem na rynku nagrań muzycznych nie występowała kolektywna pozycja dominująca,
- stwierdzając, że połączenie nie wzmocniło istniejącej zbiorowej pozycji dominującej na tym rynku,
- stwierdzając, że połączenie nie stworzy zbiorowej pozycji dominującej na rynku nagrań muzycznych, na rynku licencji na muzykę w internecie lub na rynku dystrybucji muzyki przez internet,
- stwierdzając, że połączenie nie będzie prowadzić do koordynacji muzycznej działalności wydawniczej każdej ze stron.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395, str. 1.